

krátce ze světa

Kim Čong-Il je v nemocnici, tvrdí Jižní Korea

Zdravotní stav severokorejského vůdce se zhoršil a vynutil si jeho hospitalizaci, uvedly jihokorejské úřady. Oficiální místa KLDK tuto informaci popírají, stejně jako spekulace o mrtvici a následné operaci mozku, kterou měl Kim Čong-Il prodělat v srpnu. Podle francouzského deníku Le Point by prezident mohl být v péči uznávaného pařížského neurochirurga Françoise-Xaviera Rouxe, který údajně v pátek odletěl do Pchjongjangu.

Legendární letiště Tempelhof končí

Symbol studené války, berlínské letiště Tempelhof, ukončí po více než osmdesáti letech provoz. Jedno z nejstarších letišť světa proslulo především svou klíčovou rolí při leteckém zásobování Západního Berlína během sovětské blokády na konci čtyřicátých let. Nyní musí ustoupit plánům radnice. Naději na záchranu památného letiště pohřbilo dubnové referendum, kdy se kvůli nízké účasti nepodařilo získat dostatek hlasů. Poslední letadlo vzletne z Tempelhofu dnes před půlnocí.

Britští ateisté vytáhnou do boje reklamou

„Bůh pravděpodobně neexistuje. Netrapte se, užijte si života.“ Podobné nápisy budou už brzo oslovovat chodce v ulicích Londýna. Za reklamní kampaní na rudých londýnských autobusech stojí Britská humanistická asociace. Její představitel, biolog Richard Dawkins prohlásuje, že náboženství mají ve společnosti nezasloužený respekt, vadí mu propagace jednotlivých vyznání na veřejných místech. Doufá, že ateistické slogany donutí lidi přemýšlet. Kampaně, která ovládne britskou metropoli v lednu, kritizují představitelé většiny křesťanských církví.

Indií otřásla série výbuchů

Zhruba padesát mrtvých a stovky zraněných má na svědomí nejmenší třináct pumových útoků, které dnes dopoledne otřásl státěm Ásám na severovýchodě Indie. Nálože explodovaly v hlavním městě Guvaháti a ve třech dalších distriktech. Atentáty byly zaměřeny především na tržiště, jeden z útoků v Guvaháti ale zasáhl i přísně střeženou zónu, v níž se nachází vládní úřady a soud. Případně další nevybuchlé bomby policie stále hledá. K útokům se zatím nikdo nepřihlásil, úřady podezřívají muslimskou separatistickou organizaci Národně demokratická fronta Bódská.

Ani bavorští europoslanci nechtějí Česko v čele Unie

Evropskou unii se ozývá další kritika České republiky. Po francouzském prezidentu Nicolasi Sarkozym se proti českému předsednictví postavili poslanci Evropského parlamentu za bavorskou Křesťansko-sociální unii. Podle nich není ČR schopna sedmadvacitku vést kvůli vnitropolitickým sporům i euroskepsi mnohých českých politiků. Navrhují, aby si Česká republika vyměnila předsednictví se Švédskem. To má v čele EU stanout ve druhé polovině příštího roku.

Anna Marvanová

Po třidvaceti letech se v Praze uskutečnila vojenská přehlídka, tentokrát k výročí vzniku Československa. Pozdvižení způsobil protiradarový aktivista, který se objevil s transparenty v prostoru pro tisk naproti čestné tribuně. Vojenská policie muže vyvedla ven.

Foto Andrej Bančanský

krátce z domova

Česko uznalo Mezinárodní trestní soud

Česká republika včera jako poslední země Evropské unie uznala Mezinárodní trestní soud (ICC), který má soudit válečné zločiny, zločiny proti lidskosti nebo genocidu. Smlouva byla podepsána už v roce 1999, avšak ratifikace se o několik let protáhla. Nebylo totiž jasné, zda je v souladu s českým ústavním pořádkem. Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg k tomu řekl, že dosavadní postoj snižoval důvěryhodnost ČR jako země zasazující se o ochranu lidských práv ve světě.

ČR znečišťuje planetu

Světový fond na ochranu přírody (WWF) ve středu vydal seznam zemí nejvíce zatěžujících planetu, na němž Česko figuruje na 14. místě. Aktivisté z WWF jednotlivé státy porovnávali podle tzv. ekologických stop, což je jednotka srovnávající vliv různých lidských činností na přírodu. První příčku obsadily Spojené arabské emiráty, za nimi se umístily USA.

Koruna výrazně posílila

Česká měna po několikadenním kolísání výrazně zpevnila. Vůči euru posílila k 24 korunám a vůči dolaru k 18,50 Kč. Minulý týden se kurz pohyboval na 26,35 CZK/EUR a 20,46 CZK/USD. Koruna posílila díky zpevnování kurzů měn sousedních států.

Đuričko se omluvil za svůj čin

Bohumír Đuričko, obviněný z vraždy Václava Kočky mladšího, se veřejně omluvil. „Omlouvám se rodině Kočkových, všem nevinně zúčastněným, mé rodině a opravdovým přátelům za incident (...), který skončil tragédií bez možnosti návratu,“ uvedl ve svém tiskovém prohlášení. Rodina Kočka se odmítla komentovat. „Žádná omluva jim nemůže nahradit tu obrovskou ztrátu, kterou utrpěli,“ uvedl právník Josef Lžičař.

ODS hledá nového předsedu

Kdo se po prosincovém kongresu chopí vedení ODS, zatím není jasné. Doposud jediným jistým kandidátem je pražský primátor Pavel Bém, který situaci v ODS přirovnal k potápějící se lodi. „Pokud je v podpalubě metr vody a její hladina stoupá, nemůžeme na kapitánském můstku předstírat, že se nic neděje. A bohužel současný kapitán se přesně takhle chová,“ řekl. Dalším uchazečem by mohl být dosluhující hejtmán Moravskoslezského kraje Evžen Tošenovský. Ten ale přiznává, že zatím rozhodnutý není. Neví se také, zda svůj post bude obhajovat Mirek Topolánek.

Jana Tvarohová

Koalice s radarem nespěchá

Poslanecká sněmovna se včera sešla poprvé od senátních voleb. Zákonnodárci projednávali smlouvy o radaru. Opozice se pokusila hned na začátku tento bod vyřadit z programu, avšak neuspěla ani s pomocí koaličních poslanců Ludvíka Hovorky (KDU-ČSL), Olgy Zubové a Věry Jakubkové (SZ). Hlasování se totiž zdrželi Vlastimil Tlustý a Michal Pohanka, čtyři nezařazení poslanci projednávání podpořili. Smlouvy o radaru tak prošly do prvního čtení. V něm se má rozhodnout, jestli poslanci pošlou dokumenty k projednání do příslušných výborů, hlasovat o radaru bude sněmovna až poté.

Sněmovna se radarem zabývala pouze dopoledne, po pauze na oběd se poslanci věnovali dalším bodům programu, např. novele trestního zákoníku. Původním záměrem koalice bylo čtení smluv o radaru dokončit, protože toto téma dnes chtěli v senátu otevřít senátoři občanských demokratů. Po 2. listopadu ztratí totiž ODS v senátu většinu a měla by tedy poslední příležitost své převahy využít.

ODS počká na nové senátory

Tento záměr se setkal s hlasitou kritikou opozice a odpůrců radaru. Senátní klub ODS se nakonec roz-

hodl, že smlouvy o radaru na čtvrtečním zasedání senátu k projednání nenavrhne. Horní komora parlamentu se jimi tedy bude zřejmě zabývat až v prosinci, už v novém složení.

„Důvodem je slušnost členů ODS, našeho klubu,“ řekl předseda senátu Přemysl Sobotka. Vyločil také, že by za rozhodnutí občanských demokratů stálo vyjednávání o povolebním uspořádání senátu. Sociální demokracie po volbách značně posílila své pozice a připravila občanské demokraty o nadpoloviční většinu v horní komoře. Projednávání smluv na čtvrtečním zasedání kategoricky odmítá, stejně jako KSČM.

Argumenty opozice se nemění

Komunisté při dopoledním jednání sněmovny opět požadovali, aby ke schválení smluv o radaru byla potřeba ústavní většina, tj. 120 poslanců. Při současném rozložení sil v poslanecké sněmovně by tedy radar téměř s jistotou neprošel. Oproti tomu ČSSD by si přála celonárodní referendum. Lubomír Zaorálek zaútočil na vládu obviněním, že se o radaru vůbec ne bavila s lidmi.

„Kdybychom stejně řešili vstup do NATO za vlády ČSSD – ta podpora lidí byla tehdy zhruba stejná – tak

v něm dodnes nejsme,“ opáčil premiér Topolánek.

Odpůrců radaru ubývá

Aktivisté z hnutí Nezákladním chtějí před dnešním zasedáním senátu pořádat demonstraci. Obávají se, že ODS přece jen radar zařadí na program jednání. Nelíbí se jim také zpráva BIS, podle níž u nás protiradarové aktivity podporují ruští agenti. Hnutí se odvolává na průzkumy veřejného mínění. „Více než sedesát procent občanů nejsou ruští agenti,“ argumentují aktivisté. Ministr financí Kalousek včera jejich výklad odmítl. „Nemyslím si, že všechny protiradarové iniciativy jsou řízené Moskvou. Bylo by ale naivní si myslet, že ruské zpravodajské služby nevyvíjejí veškeré úsilí, aby tyto iniciativy podpořily. Myslet si opak by bylo obviňování ruských tajných služeb z neschopnosti, ať jsou jakékoliv, neschopné nejsou.“

Agentura STEM v červenci pořadala průzkum, z něhož vyplývá, že se odpor veřejnosti vůči radaru snižuje. Oproti původním dvěma třetinám občanů, kteří nesouhlasí s přijetím smluv, klesl počet odpůrců na 48 %.

Petra Štěpánová

Sarkozy chce oslabit české předsednictví

Ze zahraničních médií se ozývají hlasy, že Češi, proslulí svým euroskepticismem, nebudou schopni zodpovědně předsedat Evropské unii. Pochybnosti nepřímo vyjádřil i současný lídr sedmadvacitky, francouzský prezident Nicolas Sarkozy. Přišel s návrhem, aby se hlavy států a vlád eurozóny scházely na pravidelných summitech. Tento krok by oslabil české předsednictví unie, protože jako stát s vlastní měnou bychom se zasedání zúčastnit nemohli.

Francouzský deník Le Monde naznačil, že Sarkozy má ambice toto uskupení vést. Podporu svého návrhu se snažil vyjednat u Angely Merkelové, ale neuspěl. Německá kancleřka a český vicepremiér pro EU Alexandr Vondra na summitu v Pekingu

konstatovali, že posilování eurozóny by nebylo dobrým krokem. „Shodli jsme se na tom, že euroskupina byla ustavena v roce 1997 na neformální bázi pro komunikaci ministrů financí a že politická invaze do tohoto terénu není možná,“ uvedl Vondra.

Česko se proti návrhu ohradilo už dříve. Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg v rozhovoru pro Le Monde řekl: „Pokud jde o neutralizování našeho předsednictví, nechce se mi věřit, že by prezident Sarkozy měl takový úmysl.“ V nadsázce dodal, že pokud by to byla pravda, „museli bychom si dát schůzku v pět ráno v Bouloňském lesíku se dvěma svědky v černém“.

Premiér Topolánek řekl po hlasování o nedůvěře. „Neměli bychom se

vystavit riziku, že někdo bude mít tendenci vzít ČR předsednictví Evropské unii.“ Zítra bude jednat o předsednictví s prezidentem Sarkozym. Topolánek vyzval opozici ke spolupráci nejen na předsednictví, ale i na běžných tématech. Jeho prohlášení je mimo jiné reakcí na spekulace rakouského deníku Kurier. Ten v poslední době otevřeně hovořil o možnosti prodloužit předsednictví Francie na dvojnásobnou dobu.

Prezident Sarkozy se dočkal nelichotivých reakcí i ve své vlastní zemi. V satirickém pořadu jeho gumový „dvojník“ prohlásil, že Francie povede Evropu i po 31. prosinci. „Přece nesvěříme Evropu nějakým Rumunům,“ vzkázal na adresu Prahy.

Jitka Štollová

zkus zde kliknout
a uvidíš na
fles.fsv.cuni.cz

Plný hrnec volebního smíchu (a pláče)

Volby do krajů a třetiny senátu máme za sebou. Výsledek? Ještě víc nabubřelý a samolibý Paroubek, který se nafukuje jako ropušák uštědrivší štulce menší žabce, a ještě víc nevyrovnaný a dacanský Topolánek, který sype děti z kočárků. Pak už jen propadák u Bursíkůvic, obvyklá spokojenost komunistů, zamklí lidovci a neparlamentní strany, jež padly za oběť nekončící púte ODS a ČSSD.

Divadelní majstrštyk jmenem Volby překvapil nápaditostí. Režisérsky byl zvládnut na výbornou, výprava nezklamala, výkony hlavních protagonistů potěšily nejednoho voliče. Kus bychom mohli zařadit do v Čechách tolik populárního žánru tragikomedie. Divák se od samotného začátku volebních kampaní až do okamžiku zveřejnění výsledků bavil, láteril, smutněl a nechápal.

No posuďte sami. Začneme s představiteli předních rolí. Jiří Paroubek – působil přesvědčivě, zejména zásluhou kostymérek. Slušivý růžový svetřík a oranžový hokejový dres se šálou bezchybně podtrhovaly jeho úlohu ostrávkovaného povídálka. Uznání patří zejména americké agentuře na zářky – Penn, Schopen & Berland, která měla lví podíl na aranžmá. Dialogy jako by byly napsány přímo do pusy předsedy ČSSD. Výroky o „stupidních voličích“, „fenomenálním a zářivém vítězství“, „epochálním úspěchu“ nemohly nikoho nechat chladným.

Další výraznou postavou je Mirek Topolánek. Tento dvapadesátiletý herec z Moravy vystupující v úloze předsedy vlády hrál velmi zkušeně ještě dávno před Volbami. Až mu obecenstvo muselo uvěřit, že stařecci předstírají poruchy krevního oběhu, artritidu a časté záněty ledvin, aby se vyhnuli otravnému lenošení na vejminku a mohli klído klábošit na lavičkách v parcích o návštěvách špitálů. Stejně tak mu spolklí, že proradná robátka si vymýšlí bebíčka a rýmičky, aby mohla pořádat v čekárnách a chlemtat odporný sirup.

Přehrávky Topolánkovi sluší. Jeho mnohokrát zmiňovaný prostředník ve Sněmovně či hláška: „Es kommt der Tag“ patří do výkladní skříně českého herectví. V posledním dějství voleb si ale připravil ještě lepší kousky. Když střelil fa-

na dotěrovi s fotákem, získal si kuliferda Topolánek ovace na otevřené scéně.

Neméně zajímavé jsou ve Volbách postavy nenápadné. Například dvě běčka, outsideři celého představení (Bém a Bendl), se vyvíhnu na konci Voleb do pozic jedniček. Překvapí sympatická role zlobidla ODS, vševěda Václava Klause. Hází záporáka Topolánka přes palubu a pomáhá svému oblíbenci, do té doby zdánlivému otloukáčkovi Bémovi, k vytouženému a odpírání vrcholu.

Volební programy stran byly naprosto ubohé a voliči neměly co nabídnout. ODS pojala svojí agitku jako ochranu proti oranžovoruděmu nebezpečí. Případ senátora Mejšťíka známého soudruhobijce, který s antikomunismem ostrouhal na celé čáře, a úspěšný komunisty Marty Bayerové výmluvně potvrzují, že dnes už tohle téma nikoho nezajímá. K letošním volbám se dostavil poprvé polistopadový ročník 1990 a dává najevo, že komunistické nebezpečí je mu šumafuk.

Vítězná ČSSD pojala svou kampaň jako hlasování o vládě. Podle všeho si lidé kabinet Mirka Topolánka nepřejí. Jen nelze pochopit, co s tím mají společně krajské volby, u kterých by mě jako obyvatele určitého kraje mělo zájmat, kdy mi postaví novou školku pro děti, spraví chodník nebo dájí peníze na kanalizaci. Sociální demokraté vědí za svůj úspěch pouze nesouhlasu obyvatel s vládou.

Gordon Brown projel stejně jako ODS před časem komunální volby. Skončily naprostým debaklem, Labour party prohrála i v okresech, kde od války nepoznala porážku. A ejhle! Padla jeho vláda? I když se pod ním v poslední době hupuje štokrle, nepadla.

Slova Václava Klause o vyprazdňování politiky volby stvrdily do poslední tečky. Pletichy, štráčky, osobní osočování, přestřelky pavlačových keců, populismus. Už žádná pořádná politika. Boj o koryta a oboustranná nenávisť Paroubka s Topolánkem, potažmo ČSSD a ODS, přivedly zem na bušen. Politika se dnes stala jen odvětvím byznysu. A výnosného. Volám znova: vyměňme na jevišti herce.

Tomáš Pernis

Za čím vším stál v roce 1968 Franz Kafka

Uběhlo 45 let a na Liblickém zámku se opět odehrála mezinárodní kafkovská konference, tentokrát pod názvem Kafka a moc. Konference si kladla hned několik otázek: Do jaké míry se Kafkovy texty samy o sobě bouří proti represím? Posloužil Kafka, „největší odborník moci“ (Elias Canetti), skutečně jako krystalizační bod hnutí, které se postavilo proti autoritativnímu komunistickému režimu? A pokud ano, jaké to mělo konkrétní důsledky?

Jak první konference před čtyřiceti pěti lety skončila? Organizátoři pietně upravili Kafkův hrob na Olšanských hřbitovech. Důležité ale je, že vědecké analýzy Pražského jara dnes liblickou konferenci o Kafkovi považují za jeden z hlavních impulsů liberalizačního procesu

60. let, za symbol Pražského jara.

I letos se řešilo, kdo byl skutečným iniciátorem myšlenky první konferenci uspořádat. Pamětník Alexej Kusák, který se konferenci podrobněji věnuje ve své publikaci „Tanec kolem Kafky“, přisuzuje otcovství myšlenky sobě a Františku Kautmanovi, historik Michal Reiman zase svému otci Pavlu Reimannovi.

I letošní konference vybízí mnohé k polemikám. Reakce v sále si znovu vyžádala čtrnáct let stará diskuze Václava Klause s Alexejem Kusákem. Václav Klaus stále viní konferenci z přílišných kompromisů s režimem. Podobný náhled má dnes i část historiků, kteří se k budování „socialismu s lidskou tvář“ staví velmi kriticky.

Konference se zúčastnila asi

stovka zájemců z Čech, Německa, Rakouska, Švýcarska, Velké Británie a USA. Program zahájilo ve čtvrtek 23. října večer čtení z Kafkových textů. V pátek a v sobotu pak účastníci vyslechli 13 příspěvků literárních vědců, historiků i tvůrců, například Alexeje Kusáka, Kurta Krolopa, Aleny Wágnerové, Jiřího Pernese, Jürgena Danyela a dalších. Zúčastnil se i zlomek pamětníků liblické konference z roku 1963.

Zatímco setkání z roku 1963, jak se vědci shodli, odstartovalo zájem o Kafku v literatuře, filmu nebo výtvarném umění a dalo impuls liberalizačnímu procesu šedesátých let, letošní konference nezbudila zájem veřejnosti a nepřinesla ani odpovědi na položené otázky.

Anna Ouřadová

Konference o rozdílnosti v médiích

Zobrazování rozmanitosti – diversity – v médiích bylo hlavním tématem druhého ročníku mezinárodní odborné konference Udiversum. Na setkání s podtitulem Média veřejné služby a různorodost se minulý týden diskutovalo o genderové problematice (zažitých stereotypch o ženách a mužích), kulturní a rasové rozdílnosti, sexuální orientaci a sociálních vrstvách. Celodenní konference v Goethe-Institutu v Praze, kterou navštívilo asi 80 lidí, probíhala v několika blocích. Přednášky střídaly panelové diskuze a workshopy.

Na konferenci přednášeli a diskutovali mnozí „hosté a hostky“, řečeno mluvou Udiversa. Ze zahraničních například Anver Jeevanjee, prezident organizace zaměřující se na kulturní a rasovou rozmanitost v médiích, Arnd Henze, zástupce šéfredaktora německé televize a rozhlasové stanice Westdeutscher Rundfunk (WDR), a Sue Carová, senior manažerka

Centra pro diversity v BBC. Do kategorie zahraničních přednášejících svým způsobem patří také Monika Metyková, Češka, která působí na University of London. Zaměřuje se hlavně na postavení a zobrazování žen ve sdělovacích prostředcích.

Anver Jeevanjee se na základě své zkušenosti s apartheidem vyslovil proti tvorbě pořadů či novin zaměřených pouze na konkrétní menšiny. Považuje je za tvůrce bariér ve společnosti. S tímto názorem se částečně ztotožnil i Arnd Henze. Ten klade velký důraz hlavně na přijímání příslušníků menšin do redakcí: „Považuji to za existenční otázku,“ říká a dodává, že v multikulturní a tolerantní společnosti potřebujeme v médiích novináře se zkušeností minoritních obyvatel. Přinášejí totiž nový úhel pohledu. Sue Carová je přesvědčena, že toto zajištění plněním kvót, určujících počet novinářů z menšin.

Domácí scénou reprezentovala například Markéta Luhanová, vedoucí koordinace, plánování a dramaturgie programu ČT, nebo Jan Rozkošný, editor Událostí, komentářů. Zavážení přesných pravidel zajišťujících pluralitu ve zpravodajství komentoval slovy: „Domnívám se, že ve zpravodajství nemůžou fungovat jasně dané poučky.“

Konference se zúčastnili také někteří vyučující a absolventi Fakulty sociálních věd UK: Alice Tejkalová na Udiversu zastupovala Redakci sportu ČT. K vysílání paralympiády řekl: „Myslím, že digitalizace menšinám rozhodně přináší prostor. Paralympiáde ho poskytuje ČT 4 Sport.“ Z dalších vystoupili například Irena Reifová, která se dlouhodobě věnuje genderovým aspektům médií, a Jaroslav Šonka, zabývající se transformací médií v postkomunistických zemích.

Jana Černá

Státní rozpočet prošel prvním čtením

Minulou středu poslanecká sněmovna po velkých zmatcích v hlasování nakonec schválila vládní návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2009 v prvním čtení. Návrh počítá s celkovými příjmy ve výši 1,107 bilionů Kč, přičemž celkové výdaje by podle návrhu měly dosáhnout 1,152 bilionů. Schodek státního rozpočtu na rok 2009 by měl činit 38,1 miliardy. V rozpočtu se počítá s příspěvkem od EU v celkové výši 96 miliard Kč. Česká republika přitom do evropské pokladny odvede 35,2 miliardy Kč.

Během úterního hlasování došlo k patové situaci. Při prvním čtení návrhu zákona o státním rozpočtu na půdě poslanecké sněmovny totiž není možné návrh zamítnout. Náš právní řád zná pouze dvě varianty: schválení návrhu, nebo jeho vrácení s připomínkami. A ani jedno z toho nenastalo. Problém se podařilo vyřešit následující den, kdy při opakovaném hlasování vládní návrh zákona v původním znění sněmovnou prošel.

Podle opozice je vládní návrh příliš optimistický. Vznikal totiž ještě před eskalací současné krize na finančních trzích, a tak neodráží reálný odhad růstu ekonomiky pro následující rok (v návrhu rozpočtu se počítá s růstem HDP o 4,8 %, podle odhadu společnosti Patria Finance by však růst HDP v příštím roce měl dosáhnout pouze 2,5 %). ČSSD také kritizuje snižování výdajů pro vysoké školy nebo kracení výdajů pro zemědělství. Podle opozice by tak bylo nejlepší celý návrh zákona přepracovat. Vláda svůj návrh brání a trvá na jeho schválení ve stávající podobě. Přepracování, a tedy i nutné dohady o rozdělení peněz mezi ministerstva, by do vládní koalice vneslo ještě větší neklid.

Jednání o návrhu zákona o státním rozpočtu na příští rok má dnes na programu finanční podvýbor ústavně právního výboru a po něm i ostatní výbory Poslanecké sněmovny.

Pavla Králová

Předseda britské ultrapravice Griffin varuje Čechy před islamizací

Předseda Britské národní strany Nick Griffin přijel v pondělí do Prahy, kde se na staročeské slavnostní večeri sešel s Petrou Edelmanovou. Ta je předsedkyní české Národní strany známé svými extrémně nacionalistickými postoji. Během neformální tiskové konference Griffin mimo jiné uvedl, že současným nejdůležitějším cílem BNP jsou volby do evropského parlamentu v červnu 2009, kam se chce britská ultrapravicová strana dostat.

Nick Griffin na úvod řekl, že obě národní strany sdílejí stejnou hodnotu i stejné problémy: „Evropská unie je náš nepřítel a problémy, se kterými se potýká, nejsou přirozené.“ Předseda BNP také varoval všechny menší země před hrozbou multikulturalismu a islamizace: „Je naší povinností varovat menší státy před multikulturalismem, protože jsou jím nedotčené. Za dvacet let ale můžeme být minoritou ve vlastní zemi.“ Edelmanová k islamizaci záhy dodala: „Proč je

naše současná volební téma „islamizace“, když se nás zatím netýká? Až se začne týkat, tak bude pozdě.“ Podle Griffina se dá islamizaci zabránit tím, že Turecku zabráníme vstoupit do Evropské unie.

Griffin také věří, že Britská národní strana dostane příští rok do Evropského parlamentu tři své členy. Jako silný odpůrce EU by se Griffin v Evropském parlamentu snažil předně vymítnout korupci: „Ostatní britské strany korupci vidí, ale předstírají, že se nic neděje.“ Také by se pokusil zmenšit moc EP, který podle něj výrazně zasahuje do politiky evropských zemí.

V úterý 28. 10. se Griffin zúčastnil mítinku české Národní strany na Václavském náměstí, kde organizátoři promítali holandský protislamský film Fitna. Sraz NS úředníci rozpustili po projevech, které měly podle přítomného politologa Zdeňka Zbořila rasistický podtext.

Nikita Poljakov

Britská královna očarila Slovensko

Po princovi Charlesovi či bývalom premiérovi Tonym Blairovi zavítala minulý týždeň na Slovensko ďalšia významná osobnosť z Britských ostrovov. Kráľovná Alžbeta II. s manželom Filipom strávili v krajine dva dni v rámci cesty, ktorú začali v slovinskej Lublane. „Sme veľmi radi, že sme sem mohli prísť,“ povedalo Jej Veličenstvo počas štátneho banketu.

Pozvánku naň dostal i premiér Robert Fico a predseda parlamentu Pavol Paška, ktorí však nedorazili. Paškovo neúčast ospravedlnil jeho hovorca slovami „chcel umožniť jej veličenstvu spoznať iné osobnosti Slovenska“. Obaja ústavní činitelia totiž s kráľovnou vo štvrtok obedovali. Odborník na protokol a etiketu Ladislav Špaček v denníku Sme označil tento krok za veľmi vážne zlyhanie.

Okrem štátneho banketu v hlavnom meste kráľovná navštívila neďaleký hrad Devín, kde odкрыla Pamätník Železnej opony. Stretla sa

tu i s veteránmi druhej svetovej vojny či „britským Schindlerom“ Nicolasom Wintonom. Ten v roku 1939 zachránil 669 židovských detí z Československa. Druhý deň návštevy sa kráľovský pár presunul do Tatier a mesta Poprad.

„Veľmi sa na ňu tešíme, preto sme vyšli až sem hore,“ povedal pre televíziu Ta3 jeden z turistov na Hrebienku. Kráľovná zaujala stovky Slovákov, ktorí si ju do Bratislavy či Tatier prišli pozrieť naživo. Opisovali ju ako charizmatickú, usmievať sa dámu. Viacerým možnosť vidieť kráľovský pár naživo nevysla. „Určite by som sa išiel pozrieť, keby som nemusel byť v práci,“ uviedol dôvod mnohých ľudí infor-matik Michal. Naopak podľa niektorých bol okolo kráľovnej zbytočný ošiaľ a množstvo dopravných obmedzení. Anketa denníka Sme však potvrdila, že viac ako polovica opýtaných Slovákov sa z návštevy Alžbety II. tešila.

Kristína Pauková

Nejistý smích v ABC

Hra *Všechno na zahradě*, 80letého amerického spisovatele a laureáta tří Nobelových cen Edwarda Albeeho, je původně dílem irského autora Gilese Coopera. Premiéry se ujal Royal Shakespeare Company v Londýně roku 1962. Rok po tragické smrti Coopera v roce 1966 Albee hru upravil, přizpůsobil tehdejší americké společnosti a uvedl ji v New Yorku k jeho památce. Její pražská premiéra byla 25. října.

Příběh demonstruje, jak touha po penězích a snaha získat představení, nebo jednotlivé zvraty připravit dostatečně čitelně, aby divák mohl včas reagovat na jejich změny. Současný stav představení nabízí jakousi střední cestu, která nese ani dost nadsázky, aby zlehčila silně vypjaté a realisticky hrané momenty, ani není dost pevná, aby

smazala úsměv ze rtů úplně. Dochází tedy k tomu, že se diváci smíchy doslova dusí, když Aleš Procházka – Richard – zvyšuje hlas a chrlí na svou manželku Jenny, Veroniku Gajerovou, silně vulgární výrazy a přestanou až ve chvíli, kdy hádka je již tak konfliktní, že i nejnepochopitelnější dojde, že by se měli přestat smát. Takových momentů je ve hře bohužel víc, čímž se divákovi nabízí jakási kaše, ve které musí sám hledat, vybírat a poskládat nějaký výsledný smysl a poslání hry. Procházka s Gajerovou jsou hlavní pár, a tak udávají hře směr.

Nedokážu posoudit, na čí straně se stala chyba. Jestli je přelévavá forma přáním režiséra, nebo jestli herci předěly rozmazávají ve snaze obecnost za každou cenu rozesmát. Osobně bych se přimlouval za vážnější pojetí hry, kde by smích byl jen občasnou reakcí na předváděnou smutnou ironii života, a ne na přehrávání aktérů.

Všechno na zahradě – Edward Albee, Divadlo ABC; **hraji:** Aleš Procházka, Veronika Gajerová, Miroslav Vladyka, Dana Syslová, Lukáš Příkazný, Jiří Hána, Evellyn Pacoláková, Radim Kalvoda, Veronika Janků, Jan Szymik, Stanislava Jachnická; **režie:** Petr Svojtka; další představení: 5., 17. a 29. 11.

Filip Janda

Veronika Gajerová a Aleš Procházka

foto autor

Byl jednou jeden komiks

Kdyby tuhle učebnici viděl Jan Amos Komenský, radostí by se mu orosil hábit. Publikace *Jak rozumět komiksu* sice vyšla tři sta let po jeho smrti, ale do posledního tahu naplňuje zásadu „škola hrou.“

Americký kreslíř a teoretik komiksu Scott McCloud (*1960) připravoval knihu devět let a samotná práce mu zabrala patnáct měsíců. Poprvé knížka vyšla v roce 1993 pod hlavičkou vydavatelství Tundra Publishing a ihned zaujala místo zásadního popularizačního díla o „devátém umění“. Průkopník komiksu Will Eisner už dříve napsal důležitý text *Comics & Sequential Art* a až McCloud zasadil podceňované médium do širšího kontextu uměleckých forem. Z příbuzných děl u nás vyšla pouze *Stavba komiksu* od Belgičana Thierryho Groensteena, česká překladatelka bohužel podlehla mnoha odborným pojmům z lingvistiky a sémiotiky.

McCloud je nesmírně vřímavý a umělecky vzdělaný člověk a dokazuje to v každé z devíti kapitol. Ty se věnují dějinám, definují komiks, vysvětlují zobrazení času, pozorují interakci mezi slovem a obrazem, zkoumají, jak mozek zpracovává jeho specifický jazyk. Důležitá kapitola zaměřuje pozornost na to, co nakreslené nikdy nevidíme. Tedy děj mezi jednotlivými panely. Právě proto zní originální

název *Understanding Comics: The Invisible Art* (Neviditelné umění).

McCloud vybírá z historie nejdůležitější osobnosti oboru, nikdy však komiks nevnímá v izolovaném prostoru. Odkazuje na eseje Kandinského, v kreslířských postupech hledá společné znaky s impresionisty a příklady ukazuje na známých dílech výtvarného umění. Po celou dobu je z textu cítit fanouškovské nadšení, zároveň autor předkládá naprosto logické a rozumné argumenty, proč se komiks vyrovná literatuře nebo filmu a v čem je předčí.

Nejpodstatnější věc je, že McCloud převedl myšlenky do obrázků. Stvořil komiks o komiksu a dokázal, že jeho oblíbené médium unese jakýkoli obsah. Přečtete si tak něco o teorii, ale rovnou vše vidíte použité v praxi. Nápadité zpracování a zábavná forma připomíná francouzské animované seriály *Byl jednou jeden...* Vznikaly pro zábavu a dnes je střední školy promítají žákům.

Na úspěch prvního dílu navázaly publikace *Reinventing Comics* (2000) a *Making Comics* (2006). Překladatel Richard Podaný zvolil titul *Jak rozumět komiksu*, aby názvy případných pokračování jednoduše sladil.

Scott McCloud: *Jak rozumět komiksu*, BB art, 2008, 224 stran, 499 Kč

Lukáš Růžička

Prezident Masaryk, Mnichov i Mandlová na výstavě roku

Výstava *Republika* v hlavní budově Národního muzea přitáhla za pouhé dva dny 3 214 návštěvníků. Největším lákadlem jsou originály Mnichovských dohod, kterými byl v roce 1938 zpečetěn osud tehdejšího Československa. Expozice se vrací i k všednímu životu z let 1918 až 1938.

Na ploše 1 500 m² přináší mnoho unikátů. Například jezdecký oblek T.G. Masaryka, první prezidentskou standartu a první československý zákon, šaty Adiny Mandlové nebo Washingtonskou deklaraci v podobě telegramů, které Edvard Beneš poslal z Prahy do Paříže. Přibližně

tisícovka vystavených předmětů zahrnuje dobovou zemědělskou, dopravní i průmyslovou techniku, věci denní potřeby, ale i slavnostní řády a dobové dokumenty.

První i závěrečná část zdůrazňuje symboliku železnice.

“V roce 1918 se legionáři pohybovali v Rusku po železnici, po kolejích se vrátil i první prezident T. G. Masaryk a v roce 1938 Hácha odjel vlakem do Berlína podepsat kapitulaci,” vysvětluje Michal Burián z Vojenského historického ústavu Praha, který na expozici spolupracoval. Další části instalace přenesou návštěvníka na tradicio-

nalistický venkov i do města dýchajícího tehdejšími pokroky. Poslední oddělení prezentuje prvorepublikovou vědu, kulturu a umění. Výstavu, jejíž rozpočet se podle ředitele Národního muzea Michala Lukeše pohybuje kolem sedmi milionů, doplňuje šestnáct filmových ukázek, převážně z fondů Národního filmového archivu.

Výstava slavnostně otevřená dne 28. října, devadesát let po vzniku Československa, potrvá symbolicky do 15. března 2009, sedmdesátého výročí zániku ČSR.

Tomáš Bruner

Slovenské umění zaplnilo Jízdárnu Pražského hradu

Expozice *Slovenský obraz (anti-obraz)*, která se pro veřejnost otevřela symbolicky v den 90. výročí vzniku československého státu, nabízí velkorysý průřez uměleckou tvorbou dvacátého století. Z děl mohou vnímat pozorovatelé vyčíst mnoho o jednotlivých lidských osudech i o společném národním údělu Čechů a Slováků. Přehlídka potrvá do 1. března příštího roku.

Na výstavě jsou jak malby, tak fotografie, texty, plastiky a rozličné

artefakty. Expozici tvoří sedm tematických oddílů. Zaoberají se klíčovými etapami společenského a politického vývoje.

Úvodní panel *Vojna a civilizace* se pokouší zachytit výraz člověka poznamenaného světovými válkami, vnějším strádáním a vnitřním vyhořením. Následující část s názvem *Slovenský mýtus* hledá kořeny původního umění, a vrací se tak k tradičním hodnotám národní existence a přírodním motivům. Specifická

sekce *Socialistický anti-obraz* obsahuje mimo jiné díla Júlia Kollera, podle jehož malby nese výstava své jméno. Další celky *Z města ven*, *Poezie o kosmu*, *Jiné světy* naplňují odvěká přání člověka objevovat neznámé, odhalovat tajemství či prostě jen utéci, nebo dokonce uletět od všedních prožitků. V závěru prohlídky čeká návštěvníky oddíl věnovaný fenoménu *Globální vesnice*, kterému vévodí pečlivě naranžovaný a přízračně přeplněný nákupní košík.

Anna Dvořáková

Allenovo léto v Barceloně

Do českých kin „vtančil“ nový film Woodyho Allena *Vicky Cristina Barcelona*. Allen po čtvrté opustil rodný New York a vydal se znovu do Evropy.

Allenovu destinací se stal protentokrát „evropský New York“, neboli jak název sám napovídá, temperamentní Barcelona. Vymyká se typickému allenovskému humoru, možná i proto, že titulní postava Woodyho, který si dělá legraci hlavně sám ze sebe, chybí.

Za poslední léta změnil Woody Allen taktiku. Svě oblíbené herecké hvězdy jako Diane Keatonovou nechal v New Yorku a dává přednost mladým herečkám osobnostem. Jeho novou múzou se stala Scarlett Johanssonová, která ve *Vicky Cristině Barceloně* ztvárnila svou třetí titulní roli v Allenových filmech.

Hlavní filmové postavy jsou nabitě temperamentem. Scarlett Johanssonová a Penélope Cruzová zaručují kvalitní herecké výkony. Neznámá Britka Rebecca Hallová vzbudí zvědavost. A Španěl Javier Bardem je charismatický sám od sebe.

Vicky (Rebecca Hallová) a Cristina (Scarlett Johanssonová) jsou dvě mladé Američanky přijíždějící

do Barcelony strávit prázdniny. Jejich charakter v úvodu líčí „všudypřítomný vypravěč“ s pozadím dynamické písně Barcelona od Giulii y Los Tellarini. Vicky stojí nohama na zemi a těší se ze zasnoubení s Dougem (Chris Mesina), dobře zajištěným, ale trochu přízemním přízračcem pevného manželského svazku. Cristina hledá sama sebe prostřednictvím focení a v lásce se nebrání téměř ničemu.

Na scénu vzápětí vstupuje malíř Juan Antonio (Javier Bardem), jenž obě dívky zve na víkend na ostrov Ovideo. Cristina přijímá, Vicky se brání. Přesto spolu stráví společný víkend, který všem zamotá hlavu i život. Vicky pochybuje o svém snoubenci a tajně se zamiluje do Juana. Juan miluje Cristinu a Cristina miluje Juana. Přijezd Juanovi žárlivé bývalé manželky a bohémsky nespoutané malířky Maríe Eleny ještě více zacuchá spletité vztahy... Je možné je znovu rozmotat a vše vrátit zpět?

A film končí. Dýchlo na nás španělské léto, malířské bohemství, prázdninová atmosféra a nespoutanost milostných vztahů, s kterými si Allen bravurně pohrál.

Alžběta Jílková

aktuality

■ V nejvyšším purkrabství Pražského hradu se od 1. listopadu představí výstava *Prokletí zlata: 1000 let zlata Inků*. Mezi exponáty uvidíme zlaté poháry, masky, šperky či hudební nástroje, které patří ke kulturnímu dědictví Peru.

■ Další ročník filmového festivalu FAMUFEST se koná ve dnech 6.–9. listopadu v pražském divadle Archa. Tentokrát nabídne 13 studentů i nesoutěžních studentů filmů. K vidění bude také výstava fotografií, přehlídka videoartu nebo zvuková cvičení. Festival zároveň nabízí bohatý doprovodný program.

■ Druhá *Trade show* proběhne již tuto sobotu v libeňské Hale C. Jde o netradiční tržiště, něco mezi trhem s originálními kousky a blešákem. Nákupy zpestří alternativní divadelní seskupení *Roztroušená symbióza*.

■ V prosinci vystoupí v pražském Kongresovém centru kapela *New Orleans Jazz Band*, v jejímž čele stojí slavný herec, režisér, scénárista a mimo jiné i vynikající hráč na klarinet Woody Allen. Skupina má na repertoáru hlavně klasické jazzové skladby z počátku 20. století.

Tereza Pavlíková

foto Antonín Matějovský

Myslet filmem a taky si ho užít

„Přistáváme, letiště Jihlava. Přistáváme, abychom mohli znovu vzlétnout a prožít příjemný let dokumentární tvorbou po dobu následujících šesti dnů.“

Letos již 12. ročník Mezinárodního festivalu dokumentárního filmu (MFDF) měl návštěvníkům co nabídnout: pět promítacích sálů, dvěstěčtyřicet filmů rozdělených do sedmnácti kategorií, koncerty, autorská čtení, divadlo, fotografie a v neposlední řadě dobrou atmosféru.

Igor Kytka

Slavia vyhrála v Curychu, nájezdy ovládl Bednář

Hokejisté pražské Slavie vyhráli i druhé utkání v Lize mistrů. Po většinu utkání s curyšskými Lvy dokázali držet vedení, v úplném závěru ale ztratili dvoubrankový náskok, a tak musely o vítězi rozhodnout až samostatné nájezdy. V těch královal slávistický střelec Bednář, čímž pro svůj tým uhájil první místo tabulky D.

Český mistr v úvodu nedominoval, aktivity se okamžitě ujali domácí. Vynikajícím výkonem ale mařil šance Curychu brankář Svoboda. V první desetiminutovce nebyl Švýcarům uznán gól pro postavení hráče v brankovišti a ani dlouhou přesilovku pět na tři domácí nevyužili.

Po intenzivním bránění Slavia soupeře za mizernou produktivitu potrestala. V 11. minutě vybojoval Micka puk ve středním pásmu, vystřelil od modré a s pomocí lehké teče skóroval.

I po inkasované brance byl aktivnější Curych. Hosté ale závěr první

Slávisté Růžička a Vašíček ve tvrdém střetu se soupeřem.

foto archiv

třetiny zvládli a udrželi čisté konto. „Měli jsme velké štěstí a jen díky výbornému výkonu Adama Svobody jsme vedli 1:0. Kdybychom prohrávali 0:3 nebo 1:3, tak nikdo ne-

mohl říci ani slovo. Od druhé třetiny jsme se ale zvedli a hráli poměrně dobře,“ řekl po zápase kouč červenošedých Vladimír Růžička.

Ve druhé třetině Slavia skutečně

ožila a vyrovnala obraz hry. Odměnou jí byl paradoxně vyrovnávací gól domácích Lvů, když se trefil kapitán Seger. Ten mohl přidat i další branku, ale stejně jako jeho spoluhráči v dalších okamžicích pohořel na Svobodovi. Hosté opět potrestali střeleckou nemožnost Švýcarů v 59. minutě: po Růžičkově přesné přihrávce zvýšil Bednář na 2:1 a červenobílí šli do šaten s jednogólovým náskokem.

Český mistr hned v úvodu závěrečné části skóre ještě navýšil. V oslabení překonal domácího brankáře Sulandera z brejku Doležal. Minutu nato ale snížil na rozdíl jediné branky Forster a drama mohlo pokračovat. Slavia se sice ujala vedení 4:2 po trefě Sklenáře a 7 minut před koncem pro ni bylo vítězství na dosah, ale zápasu ještě zdaleka nebyl konec.

Až do 58. minuty se červenobílí drželi, poté přišel malý kolaps. Do té doby téměř neprůstřelný Svoboda kapituloval hned dvakrát v roz-

mezí 18 vteřin po gólech Segera a Gardnera. „Měli jsme hodně vyložených a to je pak těžké ubránit. Oni měli obrovský tlak, hráli hop nebo trop a my jsme dostali rychle dva góly. K hokeji to ale někdy patří. V NHL padají čtyři góly v poslední minutě. My dostali dva za poslední minutu a půl,“ komentoval závěr normální hrací doby Růžička.

Vrchol večera přišel v podobě samostatných nájezdů, jež se staly soubojem kanadského veterána Alstona a tahouna slávistů Bednáře. Oba měli k dispozici čtyři pokusy, ale jen Bednář dokázal všechny proměnit. Na čtvrtý nájezd Kanada poslal slávistický trenér do brány místo Svobody překvapivě Furcha. Alston mířil mimo branku, a tak se hosté po vítězství 5:4 radovali ze zisku dvou bodů.

Další zápas Ligy mistrů čeká Slavii ve středu 12. listopadu, kdy se představí na ledě Linköpingu.

Vladimír Kuklík

Florbalistům Boleslavi útok na první místo nevyšel, extraligu dál vede Brno

Souboj o čelo tabulky, repríza loňského finále první ligy či pražské derby. Pestrý program nabídllo osmé kolo florbalové Fortuna extraligy, které bylo netradičně rozloženo na neděli a úterý. Pořadím v tabulce však nakonec příliš nezamíchalo – soutěži stále vévodí Brno, na druhém konci zůstává po prohře v Liberci bez bodů Třinec.

Největším tahákem bylo utkání prvních dvou týmů tabulky – brněnských Bulldogs a SSK Vítkovice. Mužstva, jež se dosud mohla pyšnit nejlepšími obranami z celé ligy, předvedla nečekaně otevřená utkání, v němž padlo celkem patnáct branek. Z vítězství 8:7 se nakonec mohli radovat vítkovičtí, jejichž ví-

těznu trefu obstaral 35 sekund před koncem Martin Tůkoš.

Porážka Buldoků dala příležitost Mladé Boleslavi, která hostila středočeský Tatran, a v případě vítězství mohla vystřídat Brno v čele tabulky. Pražský tým, považovaný za největšího favorita extraligy, v posledních dvou kolech prohrál, ovšem proti Boleslavi už další zaváhání nepřipustil. Tatran zvítězil 3:2 na nájezdy, když rozhodující trestné střelení proměnil Aleš Hlavíčka. Domácí těšila alespoň výborná divácká kulisa. „S takovým publikem náš titul letos nemine,“ říkal pro Florbal.cz se smíchem boleslavský útočník Petr Novotný.

Pozornost poutala i repríza loň-

ského finále 1. ligy, v níž se utkala Sparta se Znojmem. Stejně jako v jarním souboji o titul byl úspěšnější moravský celek, který vyhrál 2:6. Zasloužil se o to především znojemský David Mahr, jenž vstřelil pět branek svého týmu.

Ambiciózní Future přivítal ve své hale Chodov, žáných gólových hodů se však diváci v tomto utkání nedočkali. Navzdory vynikajícím zákrokům domácího brankáře Jana Baráka, který kryl 44 střel, se nakonec z hubeného vítězství 2:1 radoval Chodov. Vděčit za to může zejména dvojici Michal Soukup – Jan Freund, která se v posledních pěti minutách postarala o oba góly svého týmu.

Ondřej Novotný

Judista Krpálek: Na mistrovství světa se mi splnil sen

Další triumf pro českou naději, a teď ještě cennější! Sedmnáctiletý judista Lukáš Krpálek, úřadující juniorský mistr Evropy, je nově i světovým šampionem. Největší domácí talent uspěl v pátek 24. října na turnaji v Thajsku.

„Na mistrovství světa jsem byl poprvé v životě, takže jsem nevěděl, co od toho čekat. Nakonec se mi splnil sen,“ uvedl Krpálek. „Mým dalším cílem je dostat se na olympijské hry. Nebude to lehké, ale chci se pokusit.“

V Bangkoku předvedl suverénní výkon – vyhrál čtyři z pěti zápasů hmotnostní kategorie do 100 kilogramů před časovým limitem. Finá-

le se svým největším rivalem Marvinem Huismanem z Nizozemska ukončil po necelých dvou minutách.

„Z každého soupeře jsem měl docela respekt. Přeci jen stačí chybička a končíte. Navíc se na mě všichni chtěli vytáhnout po mém vítězství na mistrovství Evropy,“ poznamenal Krpálek.

Trenér juniorů Petr Smolík odchovance jihlavského juda a dnes závodníka USK Praha přirovnal k fenomenálnímu francouzskému teenagerovi Teddymu Rinerovi, který v Bangkoku triumfoval v kategorii nad 100 kilogramů. Navíc je ale také úřadujícím světovým šampio-

nem mezi muži a na posledních olympijských hrách vybojoval bronzovou medaili.

„Bude těžké, aby se přiblížil úspěchům Rinera, ale dokázat to může. Jsou si dost podobní. Oba těží ze svých fyzických předpokladů,“ srovnával Smolík.

Krpálek by mohl ke dvěma zlatům přidat v listopadu další. Trenérům se ale mladého talenta na mistrovství Evropy judistů do 23 let posílat nechce. Chtějí, aby si po měsících dřiny odpočinul.

„Já bych se ale popral rád. Odpočinku už bylo v posledních dnech dost.“

Petr Šedivý

Superhrdinové české politiky

Velkoměsto, které nikdy neusíná. Po ulicích se prohání zlosynové a trápí občany výtržnostmi. Když se dílo (loupež, únos, destrukce historické budovy) zdraží, vybuchují krutým smíchem. Naštěstí mezi obyčejnými lidmi žijí takoví, kteří ukrývají lidské schopnosti. Jejich síly je nutí oblékat přílehavé kostýmy a incognito potírat zločin, zatímco ve dne se z nich stávají průměrní multimilionáři. V České republice má průměrnost jméno politika. Tak proč nehledat superhrdiny právě v lavicích Poslanecké sněmovny? Nepáchají náhodou také tajně dobro?

Ano, a dokonce se k tomu hrdě doznávají. Do převleků se jim nechce, i když na barvy jsou citliví – preferují jen určité kombinace, zatímco jiných se straní, případně

jsou barvoslepi. Podobnou úchylkou trpí i pan Paroubek. Modří na něj působí jako kryptonit, zato na rudou reaguje zvýšenou vitalitou. Ve svém úkolníku má skromné plány. Nejdříve zachrání zdravotnictví, pak demokracii, až vyjde z politického Sherwoodu a začne bohaté zdraňovat a chudým nadělovat. Nehodlá přitom létat nad pražskými bulváry, ani se účastnit dopravních honiček, přestože na přestřelky občas dojde. Jako správný superhrdina má i Paroubek svého Robina. David Rath použije rentgenový zrak a odhalí peníze na poplatky, jak se potměšile schovávají v krajořech rozpočtech.

Dvojici budou sotva hrozit výpady od příbuzných superhrdiny Hulka, Strany zelených, ale na odvrácené straně síly se rýsuje jiná osob-

nost. Chce se dobrat světla na konci „oranžovorudého tunelu“, vyzbrojena důvtipem a zřejmí i mapou s velkým X. Na rozdíl od Indiany Jonese, který by byl Topolánkoví jistě důstojným nástupcem, není Pavel Bém pouze dobrodruh, horolezec a primátor, ale také umí řídit loď. Přenechte mu kormidlo a vyvede ODS ze všech nebezpečností.

Ale k čemu jsou ušlechtilé činy, když se o nich neví? Bém ani Paroubek nestojí o utajení, naopak dávají hlasitě najevo, jaké prospěšné změny pro nás přichystali. Za něčím svou pravou tvář však přece jen schovávají. Maskují svou průměrnost velkými proslovami a vychází jim to lépe, než se superhrdinům daří ukrývat jejich výjimečnost.

Klára Šimčíková

Boxer Kraj titul nezískal

V duelu o pás boxerské organizace WBO v kategorii do 91 kg Rudolf Kraj neuspěl. V milánské hale Palolida podlehl domácímu Giacobbe Fragomenimu. Páteční zápas byl předčasně ukončen pro Italoovo zranění v 8. kole. Rozhodčí však zvedl ruku domácímu boxerovi.

Kraj byl z výroku evidentně rozladěn: „Nebylo to košer, ale prohrál jsem a už to nevrátím.“ Co konkrétně třicetiletému zápasníkovi vadilo?

Podle pravidel má rozhodčí právo ukončit klání po polovině zápasu, pokud je to kvůli zranění jednoho ze soupeřů nutné. Ital byl v ce-

lém zápase lepší, na body vyhrál jednoznačně. V 7. kole mu soupeř roztrhl obočí, o kolo později japonský sudí ukončil zápas, který byl vypsan na 12 kol. O vítězi tak rozhodl součet získaných bodů. „Fragomeni byl unavený, kdyby to kvůli čůrku krve neukončili, sundal bych ho,“ říkal Kraj po strhující bitvě.

Česko tedy stále čeká na svého profesionálního mistra světa. Po Vilému Jakšovi a Lukáši Konečném neuspěl ani stříbrný olympijský medailista ze Sydney. Bude mít ještě další šanci?

Michael Bereň

Falešný dopis z České televize si zahrával s poslanci

Ve středu 29. října při dopoledním jednání o americké radarové základně putoval Poslaneckou sněmovnou dopis z České televize. Nabádal ke zvážení přínosu radaru a případnému odložení ratifikace smlouvy.

Dokument se ukázal jako falešný a vedení zpravodajství České televize vyloučilo, že by s ním mělo cokoliv společného. Podle mluvčího Ladislava Štíchy bylo cílem poškodit ČT a zahltit linky vedení zpravodajství. Televize už podala trestní oznámení na neznámého pachatele.

V třístránkovém pojednání se polemizuje o kladech a záporech radaru. Za hlavní problém byla označena hrozba ze strany Ruska, které několikrát prohlásilo, že na-

míří rakety na Českou republiku. Podle autora by se taková výhrůžka neměla brát na lehkou váhu.

Na konci dokumentu byly vypsané kontakty na šéfredaktora zpravodajství ČT Michala Petrova, šéfredaktora aktuální publicistiky Jiřího Vondráčka a moderátora Václava Moravce, jimž mohou poslanci adresovat možné dotazy.

Server Novinky.cz odpoledne zveřejnil, že se k dopisu přihlásil Lukáš Kohout. Ten byl před několika lety souzen za vydávání se za asistenta tehdejšího ministra zahraničí Jana Kavana. „V zásadě nešlo o to, abych poškodil ČT, ale dopisem jsem chtěl upozornit na to, že radar zde nemá co dělat,“ napsal Kohout v omluvném prohlášení.

Václav Ferebauer

FLEŠ • www.fles.fsv.cuni.cz

Čtrnáctideník Fleš je produktem studentů prvního ročníku žurnalistiky UK FSV

Šéfredaktor: Michael Bereň

Editoři: Klára Bulantová, Kateřina Mikešová, Filip Janda, Vladimír Kuklík

Korektoři: Filip Huta, Markéta Švehlová, Ondřej Moravec, Ondřej Novotný

Michael Bereň, Andrej Bančanský, Tomáš Bruner, Denisa Budilová,

Klára Bulantová, Jana Černá, Václav Ferebauer, Kateřina Hanáčková,

Filip Huta, Filip Janda, Alžběta Jílková, Jan Kohout, Pavla Králová,

Vladimír Kuklík, Igor Kytka, Anna Marvanová, Lenka Merevá,

Kateřina Mikešová, Ondřej Moravec, Ondřej Novotný,

Anna Ouřadová, Tomáš Pernis, Nikita Poljakov, Lukáš Růžička,

Veronika Svobodová, Petr Šedivý, Klára Šimčíková, Petra Štěpánová,

Jitka Stollová, Markéta Švehlová, Jana Tvarohová